

FILOZOFICKÁ FAKULTA
Univerzita Karlova

Zápis o části státní závěrečné zkoušky Obhajoba bakalářské práce

Akademický rok: 2023/2024

Jméno a příjmení studenta: Bc. Klára Staňková
Identifikační číslo studenta: 31345459

Typ studijního programu: bakalářský
Studijní program: Filozofie
Studijní obor: Filozofie
ID studia: 543723

Název práce: Krása jako cesta k Bohu i ke světu v díle Simony Weilové
Pracoviště práce: Ústav filosofie a religionistiky (21-UFAR)
Jazyk práce: čeština
Jazyk obhajoby: čeština
Vedoucí práce: Mgr. Robert Roreitner
Oponent(i): doc. Jakub Jirsa, Ph.D.
Datum obhajoby: 06.02.2024 **Místo obhajoby:** Praha
Termín: řádný

Průběh obhajoby: Klára Staňková (autorka) představila strukturu své práce Krása jako cesta k Bohu i ke světu v díle Simony Weilové. Předvedla stručně analýzu ústředních pojmů a odůvodnila své závěry. Cílem práce je ukázat krásu ve filosofii Weilové jako prostřednici mezi Bohem a světem a jako jednu z forem implicitní lásky k Bohu.

Vedoucí práce upozorňuje na nesnáz úkolu, který si autorka vytkla. Weilová podle vedoucího téma krásy nikde nepojednává systematicky. Vedoucí práce především vyzdvihuje to, že se autorce podařilo udržet jistou rovnováhu mezi systematickým výkladem a výkladem "obrazným". Tak se autorce podle vedoucího daří lépe zachytit intence Weilové. Čtvrtou kapitolu považuje za ne zcela dokončenou. Dále pokládá následující otázku: Nebylo by možné lépe vyjasnit, co Weilová myslí účelností bez účelu? Jedná se o objektivní nebo subjektivní účelnost? Vedoucí má za to, že tato otázka není v textu jasně zodpovězena. Vedoucí práce navrhuje hodnocení "velmi dobře" nebo "výborně" v závislosti na odpovědi autorky.

Oponent se shoduje s vedoucím práce ohledně celistvosti a zdařilého propojení práce. Vyzdvihuje také množství použité sekundární literatury. Autorka však podle oponenta přijímá nekriticky tezi o "odstvoření". Dále oponent klade otázku, zda je vidění jedinou možnou metaforou pro poznání, nebo je poznání podle Weilové modelováno jako vidění, nazírání. A nelze poznávat i jinak? Dále se oponent ptá na spojení upanišad a universalismu. Oponent navrhuje hodnocení "velmi dobře".

Autorka odpovídá na námítky oponenta a posléze na námítky

vedoucího. Říká, že poznání podle Weilové není aktivitou, máme podle ní čekat, než poznání přijde k nám. “Svět chceme aktivně pochopit, ale tím ho ničíme.” Podle autorky tedy máme čekat, než svět přijde k nám. Weilová používá zejména zrakové příklady a autorka se jich drží. “Odstvoření” je podle autorky vytvoření prostoru, ve kterém může vzniknout něco jiného. Analogicky i v tvoření Boha je “odstvoření” odstoupením, aby mohlo vzniknout něco nového. Rozum je pak schopen překonat strach z přírody, jelikož nekonečnost není v přírodě, ale v rozumu a příroda nám tuto povahu pouze ukazuje. Podle autorky však u Weilové nenastává tento moment překonání. Máme akceptovat smrt a nutnost přírody. Nakonec autorka práce odpovídá na otázku po účelnosti bez účelu. Bůh je podle autorčiny interpretace Weilové jediným možným účelem, který však v tomto světě není. Jelikož v tomto světě není, jsou všechny věci v tomto světě účelností bez účelu.

Komise hodnotí práci známkou “výborně”.

Klasifikace obhajoby:	výborně (1)	
Předseda komise:	doc. Mgr. Václav Němec, Ph.D.
Členové komise:	doc. Mgr. Jakub Čapek, Ph.D.
	prof. James Hill, Ph.D.